

31. august 2003

Kjære alle deltakere på Folkeriksdag i Lillehammer,

Takk for sist, takk for at dere var med! Og ikke bare fysisk til stede, men engasjerte, og med kloke og viktige innlegg/bemerkninger. Den store gruppen fra Frit Norden ga trygghet og styrke til hele Folkeriksdagen. Det var godt å se de blide og våkne danske ansiktene hver morgen, de utgjorde jo "ryggraden" i min lille studiesirkel! Det gode fremmøtet fra nabolandene gjør at jeg ser mer håpefullt på en utvidelse av Frit Norden til en mer all-nordisk forening.

Lillehammer 2003 synes jeg nå, i etterkant, var nordisk samhørighet på sitt beste. Og andre tidligere Folkeriksdager har også hatt den samme sterke undertonen av samhørighet og forståelse. Vi trives sammen! Vi er passe (sv. lagom?) like og passe ulike – Jeg håper og tror at Folkeriksdagenes skjebne er litt tryggere etter NFR 2003, - at fenomenet er "liv laga" (et norsk uttrykk for "eksistensberettigelse" - !)

Må ikke glemme å spesielt berømme og takke de to unge fra Folkebevegelsen, Ditte Staun og Karina R. Sørensen. De gjorde inntrykk med sin faglige tyngde, engasjement og ærlighet.

Jeg har lykkeligvis fått med meg de fleste av Folkeriksdagene i disse 13 årene. Og leter etter uttrykk for det som særpreger NFR 2003. Og det må være dette: Alle kulturinnslagene. Det var jo bare 3 dager, sett komprimert. Men så skjedde det, at de fleste innlegg fra talerstolen eller tilhørerbenken ble fulgt av et herlig treffende dikt, halt beleilig ut fra innerlommen. Vi har nok mye av en "felles kulturforståelse". Vi vet at dikterne våre allerede har sagt det sanne og riktige. Bussen til Aulestad var fylt av sang – Torodd F. har så rett, når han sier at vi må snakke til hertene, ikke bare til intellektet. Derfor en varm takk til Roland, med (fokelivs)bilder og gitar, til Kaya K. med sitt Bjørnson-foredrag, og til alle med et dikt i lommen og en røst til en sang.

Nå har vi fått en romslig porsjon av "faglig påfyll" i forskjellige EU-spørsmål, og det er ekstra verdifullt at kunnskapen ble så godt formidlet. Dag Seierstad's tilstedeværelse og foredrag var et topp-punkt, synes jeg. Men likevel, når vi sitter der i hver våre land, med høststormene rundt trær og busker, og hverdage med sine krav, ja da vil i hvert fall jeg finne størst glede i minner om stemningsfulle viser og diktperler, om Hilmars fele -gnikk, om et sprudlende sosialt samvær, - og de mange hjertelige klemmene.

(norsk "klem" = sv. "kram" og da. "knus" -)

Det kultur-baserte nordiske fellesskapet fikk en fin vitamininnsprøytning på Lillehammer, tror

Mari Haaland.